ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)

της 15ης Οκτωβρίου 2002 *

Στην υπόθεση Τ-233/00,

Scanbox Entertainment A/S, με έδρα το Farum (Δανία), εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο Τ. Steffensen,

προσφεύγουσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τους N. Rasmussen και H. Støvlbæk, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής, της 30ής Ιουνίου 2000, με την οποία η Επιτροπή αρνήθηκε να αναγνωρίσει την επιλεξιμότητα της προσφεύγουσας στο πρόγραμμα ενθαρρύνσεως της αναπτύξεως και διανομής των ευρωπαϊκών οπτικοακουστικών έργων (MEDIA II — Ανάπτυξη και Διανομή) (1996-2000)

* Γλώσσα διαδικασίας: η δανική.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(πέμπτο τμήμα),

συγκείμενο από τους J. D. Cooke, Πρόεδρο, R. García-Valdecasas και την P. Lindh, δικαστές,

γραμματέας: D. Christensen, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 14ης Μαρτίου 2002,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Το Συμβούλιο εξέδωσε, στις 10 Ιουλίου 1995, την απόφαση 95/563/ΕΚ σχετικά με την εφαρμογή προγράμματος ενθάρρυνσης της ανάπτυξης και διανομής των ευρωπαϊκών οπτικοακουστικών έργων (MEDIA II — Ανάπτυξη και διανομή) (1996-2000) (ΕΕ L 321, σ. 25).

2 Το άρθρο 2, παράγραφος 2, της αποφάσεως 95/563 ορίζει, μεταξύ άλλων, τους στόχους του προγράμματος MEDIA II στον τομέα της διάδοσης και διανομής, ως εξής:

«— ενίσχυση του τομέα της ευρωπαϊκής διανομής, κινηματογραφικών ταινιών και ταινιών βίντεο, ενθαρρύνοντας τη δικτύωση των ευρωπαίων διανομέων και προτρέποντάς τους να επενδύουν στην παραγωγή ευρωπαϊκών κινηματογραφικών ταινιών,

— προαγωγή της ευρύτερης διεθνικής διανομής των ευρωπαϊκών ταινιών με μέτρα κινήτρων υπέρ της διανομής τους, και της προβολής τους στους κινηματογράφους, και ενθάρρυνση της δικτύωσης των οικείων κύκλων [...]».

3 Η Επιτροπή είναι υπεύθυνη για την εφαρμογή του εν λόγω προγράμματος, τις λεπτομέρειες εφαρμογής του οποίου προβλέπει το παράρτημα της αποφάσεως 95/563. Το σημείο 1.2.1, στοιχείο β', του εν λόγω παραρτήματος προβλέπει την εφαρμογή «[συστήματος] συνδρομής προς τους Ευρωπαίους διανομείς ανάλογο με τον αριθμό εισιτηρίων που πραγματοποιούν οι ευρωπαϊκές ταινίες εκτός του εθνικού τους εδάφους».

4 Κατ' εφαρμογή των διατάξεων του σημείου αυτού, η Επιτροπή εξέδωσε την πρόσκληση προς υποβολή προτάσεων 8/2000 που επιγράφεται «Συνδρομή της διεθνικής διανομής των ευρωπαϊκών ταινιών και της δικτύωσης των ευρωπαίων διανομέων — Σύστημα αυτόματης συνδρομής» (στο εξής: σύστημα αυτόματης συνδρομής). Το έγγραφο αυτό περιέχει «κατευθυντήριες γραμμές για την υποβολή προτάσεων με σκοπό την είσπραξη χρηματοδοτικής ενισχύσεως» (στο εξής: κατευθυντήριες γραμμές).

5 Το σύστημα αυτόματης συνδρομής περιλαμβάνει δύο διαφορετικά στάδια. Κατά το πρώτο καθορίζονται οι επιλέξιμοι διανομείς για τις εν λόγω κοινοτικές ενισχύσεις και κατά το δεύτερο χορηγούνται οι ενισχύσεις.

6 Κατά το πρώτο στάδιο καθορίζεται, για κάθε διανομέα που υποβάλλει προσφορά, το ποσό της «ενδεχόμενης χρηματοοικονομικής συνδρομής», το οποίο μπορεί να αξιώσει ο εν λόγω διανομέας. Το ποσό αυτό υπολογίζεται με βάση τα κέρδη του διανομέα το 1999. Τα κέρδη καθορίζονται με βάση τον αριθμό των εισιτηρίων των προσφάτων ευρωπαϊκών ταινιών, τα οποία διατέθηκαν εκτός της χώρας προελεύσεως των εν λόγω ταινιών (ευρωπαϊκές ταινίες μη εγχώριας προελεύσεως), εντός του ανωτάτου ορίου των 700 000 εισιτηρίων ανά ταινία. Μετά την πιστοποίηση των στοιχείων αυτών από την αρμόδια εθνική αρχή, η Επιτροπή καθορίζει το ποσό της ενδεχόμενης χρηματοοικονομικής συνδρομής πολλαπλασιάζοντας τον αριθμό των κατ' αυτόν τον τρόπο πιστοποιημένων εισιτηρίων με ένα σταθερό ποσό που κυμαίνεται από 0,40 έως 0,70 ευρώ, σύμφωνα με τύπο που δίδεται στη σελίδα 6 των κατευθυντηρίων γραμμών και ενημερώνει σχετικά τον διανομέα.

7 Το δεύτερο στάδιο αφορά την καθαυτό χορήγηση της χρηματοοικονομικής συνδρομής. Ο διανομέας που δικαιούται «ενδεχόμενη χρηματοοικονομική συνδρομή» κατά το πέρας του πρώτου σταδίου πρέπει να ζητήσει από την Επιτροπή να του χορηγηθεί το εν λόγω ποσό υπό τη μορφή ενισχύσεως, καλούμενης «επαναεπένδυση». Η ενίσχυση αυτή χορηγείται στα ακόλουθα προγράμματα, τα οποία πρέπει να υλοποιηθούν εντός του 2000:

— παραγωγή νέων ευρωπαϊκών ταινιών μη εγχώριας προελεύσεως·

— κάλυψη των εγγυημένων ελαχίστων ορίων διανομής προσφάτων ευρωπαϊκών ταινιών μη εγχώριας προελεύσεως·

— κάλυψη των δαπανών διανομής προσφάτων ευρωπαϊκών ταινιών μη εγχώριας προελεύσεως.

8 Κάθε πρόγραμμα για το οποίο ο διανομέας ζητεί ενίσχυση πρέπει να εγκριθεί από την Επιτροπή.

Πραγματικά περιστατικά, διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

9 Η προσφεύγουσα, Scanbox Entertainment A/S (πρώην Scanbox Danmark A/S), διανέμει ταινίες στη Δανία, καθώς και στη Σουηδία και τη Νορβηγία μέσω τοπικών θυγατρικών εταιριών. Είναι κάτοχος των αποκλειστικών δικαιωμάτων διανομής των ταινιών «Elizabeth I», «Little Voice» και «The Ninth Gate» στις τρεις αυτές χώρες.

10 Η Svensk Filmindustri AB (στο εξής: SF) είναι σουηδική εταιρία διανομής και παραγωγής ταινιών, οι οποίες ανήκουν σε όμιλο εταιριών που εκμεταλλεύονται κινηματογραφικές αίθουσες στη Σουηδία και στη Νορβηγία. Η SF εξασφάλισε τη διανομή των τριών προπαρατεθεισών ταινιών στο δικό της δίκτυο κινηματογραφικών αιθουσών στη Σουηδία και την είσπραξη των αντίστοιχων εσόδων εκμεταλλεύσεως, δυνάμει συμβάσεως που συνήψε με την προσφεύγουσα.

11 Στις 27 Οκτωβρίου 1999 η SF και η προσφεύγουσα έλυσαν τη σύμβασή τους.

12 Στο πλαίσιο της προσκλήσεως προς υποβολή προτάσεων 8/2000, η θυγατρική της προσφεύγουσας, Scanbox Sweden AB, και η SF υπέβαλαν κάθε μία χωριστά αίτηση ενδεχόμενης χρηματοοικονομικής συνδρομής για τη διανομή των ταινιών «Elizabeth I», «Little Voice» και «The Ninth Gate» στη Σουηδία.

13 Με επιστολή της 16ης Ιουνίου 2000, ο δικηγόρος της προσφεύγουσας και της σουηδικής και νορβηγικής θυγατρικής της εξέθεσε στην Επιτροπή τους λόγους για τους οποίους ο πελάτης του έπρεπε να θεωρηθεί «διανομέας» των εν λόγω ταινιών στη σουηδική επικράτεια και, ως εκ τούτου, έπρεπε να γίνει δεκτή η αίτησή του περί ενδεχόμενης χρηματοοικονομικής συνδρομής.

14 Στις 30 Ιουνίου 2000, η Επιτροπή γνωστοποίησε στην προσφεύγουσα ότι απέρριψε την αίτησή της και έκανε δεκτή την αίτηση της SF. Τα κρίσιμα σημεία της αποφάσεως αυτής (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση) είναι τα εξής:

«Το σύστημα αυτόματης συνδρομής αποβλέπει στη χορήγηση χρηματοοικονομικής συνδρομής προς τα νομικά πρόσωπα που ασκούν δραστηριότητες κινηματογραφικής διανομής εντός ορισμένου εδάφους. Στο πλαίσιο αυτού του συστήματος λαμβάνεται υπόψη ο αριθμός των εισιτηρίων (πωληθέντων εισιτηρίων) που εξέδωσε ο κάθε διανομέας προκειμένου να υπολογιστεί η διαθέσιμη ενδεχόμενη χρηματοοικονομική συνδρομή, η οποία πρέπει να επανεπενδυθεί στη διανομή νέων ταινιών. Η χρηματοοικονομική αυτή συνδρομή ουδόλως μπορεί να θεωρηθεί εισόδημα που συνδέεται με ταινία ή με συγκεκριμένο παραχωρούντα άδεια, ανεξαρτήτως του δικαιούχου.

Η επίδοση των Ευρωπαίων διανομέων (από πλευράς πωληθέντων εισιτηρίων σε συγκεκριμένη επικράτεια) είναι ένα μόνο στοιχείο για τον υπολογισμό της ενδεχόμενης κοινοτικής συνδρομής. Δεν έχει, επομένως, σημασία το γεγονός ότι η Svensk Filmindustri AB ανέλαβε εν όλω ή εν μέρει τις δαπάνες διανομής των ταινιών για τις οποίες εγκρίθηκε ενδεχόμενη χρηματοοικονομική συνδρομή. Οι κρίσιμοι παράγοντες είναι οι εξής: η Svensk Filmindustri διένειμε απευθείας την ταινία στη Σουηδία, διαπραγματεύτηκε την ημερομηνία προβολής των ταινιών και άσκησε τις δραστηριότητες του σημείου 2.3 των κατευθυντηρίων γραμμών το οποίο δίνει τον ορισμό της κινηματογραφικής διανομής.

Η ερμηνεία της Επιτροπής επ' αυτού του σημείου συμπίπτει με την ερμηνεία των σουηδικών αρχών (Filmägarnas Kontrollbyrå AB), που ήταν υπεύθυνες για τον έλεγχο των εισιτηρίων (πωληθέντων εισιτηρίων) στη σουηδική επικράτεια το 1999.

Σύμφωνα με τις σουηδικές αρχές, "η Scanbox Sweden AB δεν διένειμε τις ταινίες που προβάλλονται. Οι ταινίες αυτές διανέμονται από τη Svensk Filmindustri". Επισυνάπτουμε στην παρούσα επιστολή, προς πληροφόρησή σας, αντίγραφο του εγγράφου αυτού.

Ενόψει των προεκτεθέντων, με λύπη μας σας πληροφορούμε ότι η Επιτροπή θεωρεί ότι η Svensk Filmindustri είναι η ευκαιρία για την οποία μπορεί να εγκριθεί ενδεχόμενη χρηματοοικονομική συνδρομή στο πλαίσιο της προσκλήσεως προς υποβολή προτάσεων 8/2000 (αυτόματη συνδρομή) για τις ακόλουθες ταινίες: "Elizabeth I", "Little Voice" και "The Ninth Gate"».

15 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 6 Σεπτεμβρίου 2000 η προσφεύγουσα άσκησε την υπό κρίση προσφυγή.

16 Στις 13 Νοεμβρίου 2000 η Επιτροπή κοινοποίησε στη σουηδική θυγατρική εταιρία της προσφεύγουσας την απόρριψη της αιτήσεώς της για ενδεχόμενη χρηματοοικονομική συνδρομή.

17 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο (πέμπτο τμήμα) αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία και, στο πλαίσιο των προβλεπόμενων από το άρθρο 64 του Κανονισμού Διαδικασίας μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας, απηύθυνε σειρά ερωτήσεων στους διαδίκους, στις οποίες απάντησαν εντός της ταχθείσας ημερομηνίας.

18 Οι διάδικοι αγόρευσαν και απάντησαν στις ερωτήσεις του Πρωτοδικείου κατά τη δημόσια συνεδρίαση της 14ης Μαρτίου 2002.

19 Η προσφεύγουσα, αφού διευκρίνισε το νόημα των υπομνημάτων της κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

20 Η Επιτροπή ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει την προσφυγή·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

Προκαταρκτικές παρατηρήσεις

21 Η προσφεύγουσα φρονεί ότι πληροί και τα τέσσερα κριτήρια επιλεξιμότητας για το σύστημα αυτόματης συνδρομής που ορίζει το σημείο 2.4 των κατευθυντηρίων γραμμών. Παρά την παρεμβολή της SF υπό την ιδιότητα του υπεργολάβου, η προ-

σφεύγουσα είναι ο διανομέας των εν λόγω τριών ταινιών στη Σουηδία. Ως εκ τούτου, είναι η μόνη επιλέξιμη για την αυτόματη συνδρομή. Η Επιτροπή, καθόσον δεν της αναγνώρισε αυτή την ιδιότητα, υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και στηρίχτηκε σε ανακριβή πραγματικά περιστατικά.

22 Η Επιτροπή αντικρούει αυτές τις αιτιάσεις. Αφενός, φρονεί ότι στην παρούσα υπόθεση η επιλεξιμότητα για την αυτόματη συνδρομή έπρεπε να εκτιμηθεί λιγότερο με βάση τα κριτήρια που ορίζει το σημείο 2.4 των κατευθυντηρίων γραμμών και περισσότερο με βάση τα κριτήρια του σημείου 3 και τον σκοπό της αυτόματης συνδρομής. Αφετέρου, η Επιτροπή φρονεί ότι μόνον η SF ήταν επιλέξιμη βάσει της εν λόγω χρηματοοικονομικής συνδρομής.

23 Όσον αφορά την ερμηνεία των κατευθυντηρίων γραμμών, το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει ότι σ' αυτές διευκρινίζεται ότι η πρόσκληση προς υποβολή προτάσεων 8/2000 «απευθύνεται στις ευρωπαϊκές εταιρίες οι δραστηριότητες των οποίων συμβάλλουν στην υλοποίηση των σκοπών [του προγράμματος Media II], και ειδικότερα στις ευρωπαϊκές εταιρίες διανομής κινηματογραφικών έργων».

24 Το σημείο 2.3 των κατευθυντηρίων γραμμών ορίζει την «(κινηματογραφική) διανομή» ως εξής:

«Κάθε εμπορική δραστηριότητα που αποσκοπεί στο να κάνει γνωστή στο ευρύ κοινό μια ταινία μέσω διαφόρων ειδών υποθεμάτων. Η δραστηριότητα αυτή περιλαμβάνει πλευρές τεχνικής επιμέλειας του έργου (μεταγλώτισση/προσθήκη υποτίτλων, παραγωγή αντιγράφων, αποστολές κ.λπ., καθώς και δραστηριότητες εμπορικής προωθήσεως (ταινίες διαφημίσεως και διαφημιστικού υλικού, αγορά χώρου για διαφημίσεις, διοργάνωση δραστηριοτήτων προωθήσεως κ.λπ.).»

25 Το σημείο 2.4 των κατευθυντηρίων γραμμών ορίζει τον «κινηματογραφικό διανομέα» ως εξής:

«Κάθε ευρωπαϊκή εταιρία, η οποία, εφόσον απέκτησε συμβατικώς τα δικαιώματα διανομής μιας ταινίας σε συγκεκριμένη επικράτεια, διασφαλίζει την απευθείας διανομή, διαπραγματεύεται τις ημερομηνίες προβολής στις κινηματογραφικές αίθουσες και αναλαμβάνει τις σχετικές δαπάνες διανομής. (Οι υπεργολάβοι ή οι "αναλαμβάνοντες στην πράξη τη διανομή" δεν εμπίπτουν στην κατηγορία αυτή).»

26 Από τα στοιχεία αυτά συνάγεται ότι μόνον οι επιχειρήσεις διανομής που ανταποκρίνονται στα κριτήρια του σημείου 2.4 των κατευθυντηρίων γραμμών είναι επιλέξιμες για το σύστημα αυτόματης συνδρομής. Επιπλέον, δεν αμφισβητείται ότι τα κριτήρια του σημείου 2.4 των κατευθυντηρίων γραμμών είναι σωρευτικά.

27 Η Επιτροπή αμφισβήτησε ωστόσο αυτή την ερμηνεία ισχυριζόμενη ότι, εν προκειμένω, έπρεπε να καθοριστεί ποιος από τους δύο, η προσφεύγουσα ή η SF, είχε τη μεγαλύτερη «ικανότητα προσέλκυσεως κοινού για τις ευρωπαϊκές ταινίες», καθόσον το σημείο 3.1 των κατευθυντηρίων γραμμών ορίζει το κριτήριο αυτό. Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η Επιτροπή υπογράμμισε ότι τα κριτήρια του σημείου 3 των κατευθυντηρίων γραμμών υπερισχύουν των κριτηρίων του σημείου 2.4, τα οποία επιδιώκουν πιο περιορισμένο σκοπό. Η Επιτροπή ανέφερε, εξάλλου, ότι αν εξέταζε απλώς τις αιτήσεις περί ενδεχόμενης χρηματοοικονομικής συνδρομής αποκλειστικά με βάση τα κριτήρια του σημείου 2.4 των κατευθυντηρίων γραμμών, καμία από τις δύο επιχειρήσεις δεν θα ήταν επιλέξιμη. Έτσι, το κριτήριο που χρησιμοποιείται συνάδει προς τον σκοπό του προγράμματος MEDIA II, που συνίσταται στην ενθάρρυνση της αναπτύξεως και διανομής των ευρωπαϊκών ταινιών. Η Επιτροπή τονίζει ότι εκτίμησε στο σύνολό τους διάφορους σχετικούς παράγοντες και ότι έλαβε υπόψη την κατανομή των εργασιών μεταξύ της προσφεύγουσας και της SF, όπως προκύπτει από τις συμβατικές τους δεσμεύσεις και τα έγγραφα που προσκόμισαν οι σουηδικές αρχές.

28 Τα επιχειρήματα αυτά δεν μπορούν να ευδοκιμήσουν.

29 Αφενός, από τα προπαρατεθέντα στοιχεία προκύπτει ότι τα κριτήρια που καθορίζουν την επιλεξιμότητα μιας επιχειρήσεως για το αυτόματο σύστημα είναι τα κριτήρια του σημείου 2.4 των κατευθυντηρίων γραμμών, ενώ το σημείο 3, που επιγράφεται «τρόποι παρεμβάσεως», επιδιώκει διαφορετικό σκοπό. Συγκεκριμένα, το σημείο 3.1 των κατευθυντηρίων γραμμών, στο οποίο επέμεινε ιδιαιτέρως η Επιτροπή και το οποίο επιγράφεται «αντικείμενο της χρηματοοικονομικής συνδρομής», ορίζει ότι το σύστημα ενδεχόμενης χρηματοοικονομικής συνδρομής «αποσκοπεί στην ενθάρρυνση και υποστήριξη μιας μεγαλύτερης διεθνικής διάδοσης των ευρωπαϊκών ταινιών μέσω παροχής χρηματοοικονομικής συνδρομής στους διανομείς, η οποία καθορίζεται με βάση την ικανότητά να προσελκύουν το κοινό στις ευρωπαϊκές ταινίες, και στην επανεπένδυσή υπέρ των προσφάτων ευρωπαϊκών ταινιών μη εγχώριας προελεύσεως, [καθώς και] στην ενθάρρυνση της αναπτύξεως δεσμών μεταξύ των τομέων της διανομής και της παραγωγής, προκειμένου να δημιουργηθούν οι συνθήκες για καλύτερη προβολή των ευρωπαϊκών ταινιών μη εγχώριας προελεύσεως στην αγορά». Εκτός από την υπενθύμιση αυτή, το σημείο 3.1 των κατευθυντηρίων γραμμών περιγράφει γενικώς τη λειτουργία του προγράμματος αυτού, η οποία εκτίθεται αναλυτικώς στις επόμενες σκέψεις.

30 Αφετέρου, πρέπει να απορριφθεί η άποψη της Επιτροπής, η οποία εν τέλει αγνοεί το σημείο 2.4 των κατευθυντηρίων γραμμών, διότι καμία από τις εν λόγω δύο επιχειρήσεις δεν ανταποκρίνεται στα κριτήρια που ορίζει το εν λόγω σημείο. Συγκεκριμένα, η άποψη αυτή, αν γινόταν δεκτή, θα σήμαινε ότι η Επιτροπή έχει πλήρη διακριτική ευχέρεια όσον αφορά τη χορήγηση κοινοτικών κεφαλαίων δυνάμει του αυτόματου συστήματος. Δυνάμει των αρχών της ασφάλειας δικαίου και της χρηστής διοικήσεως, η Επιτροπή οφείλει να τηρεί τα κριτήρια που η ίδια όρισε με τις κατευθυντήριες γραμμές και δεν μπορεί να κρίνει επιλέξιμη για την αυτόματη συνδρομή μια επιχείρηση που δεν πληροί τα κριτήρια αυτά.

31 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι η Επιτροπή όφειλε να εξετάσει αν η αίτηση ενδεχόμενης χρηματοοικονομικής συνδρομής που υπέβαλε η προσφεύγουσα πληρούσε τα κριτήρια του σημείου 2.4 των κατευθυντηρίων γραμμών.

32 Ενόψει των προεκτεθέντων, επιβάλλεται να εξεταστούν οι αιτιάσεις σχετικά με το αν η Επιτροπή, με την προσβαλλόμενη απόφαση, πεπλανημένως έκρινε ότι ήταν επιλέξιμη για το σύστημα αυτόματης συνδρομής η SF και όχι η προσφεύγουσα.

33 Η προσφεύγουσα φρονεί ότι πληροί τα κριτήρια του σημείου 2.4 των κατευθυντηρίων γραμμών, κάτι που η SF δεν μπορεί να ισχυριστεί.

34 Η Επιτροπή αντιτάσσει ότι η προσφεύγουσα δεν ήταν επιλέξιμη για το σύστημα αυτόματης συνδρομής, διότι η κατανομή των εργασιών μεταξύ της προσφεύγουσας και της SF είναι τέτοια, ώστε μόνον η SF να θεωρείται διανομέας κατά την έννοια των κατευθυντηρίων γραμμών.

35 Το Πρωτοδικείο κρίνει σκόπιμο να εξετάσει το κριτήριο της κτήσεως των δικαιωμάτων διανομής, προτού εξετάσει τα λοιπά κριτήρια του σημείου 2.4 των κατευθυντηρίων γραμμών.

Επί του κριτηρίου της κτήσεως των δικαιωμάτων διανομής

36 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η SF δεν είναι κάτοχος αποκλειστικών δικαιωμάτων διανομής των εν λόγω ταινιών στη Σουηδία. Το γεγονός αυτό και μόνον δεν επιτρέπει την Επιτροπή να κρίνει τη SF διανομέα επιλέξιμο για το σύστημα αυτόματης συνδρομής.

37 Η Επιτροπή υπενθυμίζει ότι στην προσβαλλόμενη απόφαση υπογράμμισε ότι οι δραστηριότητες της SF προσήγγιζαν μάλλον προς την πραγματική εργασία του διανομέα παρά προς την εργασία του αναλαμβάνοντος στην πράξη τη διανομή, κατηγορία που δεν είναι επιλέξιμη για την αυτόματη συνδρομή. Το στοιχείο ότι η προσφεύγουσα είναι κάτοχος των δικαιωμάτων διανομής δεν είναι κρίσιμο.

38 Το Πρωτοδικείο τονίζει ότι, σύμφωνα με το σημείο 2.4 των κατευθυντηρίων γραμμών, η έννοια του διανομέα έχει εφαρμογή σε κάθε ευρωπαϊκή εταιρία, η οποία, μεταξύ άλλων, απέκτησε συμβατικώς τα δικαιώματα διανομής μιας ταινίας σε συγκεκριμένη επικράτεια. Οι κατευθυντήριες γραμμές δεν καθιερώνουν καμία ιεράρχηση ή στάθμιση μεταξύ των τεσσάρων κριτηρίων του σημείου 2.4. Η σημασία που αποδίδουν οι κατευθυντήριες γραμμές στο κριτήριο της κτήσεως δικαιωμάτων διανομής επιβεβαιώνεται από το γεγονός ότι το έντυπο της αιτήσεως αυτόματης συνδρομής που επισυνάπτεται στις εν λόγω κατευθυντήριες γραμμές απαιτεί από τους αιτούντες να βεβαιώσουν ότι είναι ευρωπαϊκές επιχειρήσεις, καθώς και κύριοι δικαιωμάτων διανομής στις κινηματογραφικές αίθουσες για ευρωπαϊκές ταινίες μη εγχώριας προελεύσεως, για τις οποίες ζητούν τη χρηματοοικονομική συνδρομή της Κοινότητας. Εξάλλου, η σημασία του κριτηρίου της κτήσεως δικαιωμάτων διανομής απορρέει από τα χαρακτηριστικά της δραστηριότητας διανομής κινηματογραφικών έργων σε αίθουσες. Συγκεκριμένα, η κτήση δικαιωμάτων διανομής είναι αναγκαία προϋπόθεση αυτής της δραστηριότητας, της οποίας συνιστά, γενικώς, την κύρια δαπάνη σε σχέση με τις λοιπές δαπάνες διανομής (για παράδειγμα, δαπάνες διαφυλάξεως, αναπαραγωγής, παραδόσεως, προσθήκης υποτίτλων ή προωθήσεως της ταινίας).

39 Στην παρούσα υπόθεση, δεν αμφισβητείται ότι η SF δεν είναι κάτοχος των δικαιωμάτων διανομής αυτών των ταινιών στη Σουηδία· τα δικαιώματα αυτά ανήκουν αποκλειστικώς στην προσφεύγουσα. Επομένως, η SF δεν πληροί το πρώτο από τα τέσσερα κριτήρια του σημείου 2.4 των κατευθυντηρίων γραμμών και, συνεπώς, δεν μπορεί να θεωρηθεί επιλέξιμη για το σύστημα αυτόματης συνδρομής.

40 Επομένως, η προσβαλλόμενη απόφαση, καθόσον κρίνει την SF επιλέξιμη για το σύστημα αυτόματης συνδρομής, πάσχει πλάνη εκτιμήσεως.

Επί των λοιπών κριτηρίων

41 Η προσφεύγουσα φρονεί ότι η SF είναι απλώς υπεργολάβος που αναλαμβάνει τοπικώς τη διανομή των ταινιών, η παρεμβολή της οποίας συνάδει με τον σκοπό του

συστήματος αυτόματης συνδρομής. Από τις διατάξεις των κατευθυντηρίων γραμμών δεν συνάγεται ότι η Επιτροπή μπορεί να αποκλείσει ένα διανομέα από την αυτόματη συνδρομή, επειδή απλώς χρησιμοποίσε υπεργολάβο.

42 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι ασκεί όλα τα καθήκοντα διευθύνσεως σχετικά με τη διανομή των ταινιών. Συγκεκριμένα, είναι η μόνη που αποφασίζει για την προβολή τους, αναλαμβάνει την ευθύνη, τον εμπορικό κίνδυνο, τη διεύθυνση και την υλοποίηση της εμπορίας τους, καθώς και όλα τα σχετικά έξοδα.

43 Βάσει του συνόλου των στοιχείων αυτών, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι εξασφαλίζει την απευθείας διανομή των ταινιών, διαπραγματεύεται τις ημερομηνίες προβολής τους και αναλαμβάνει τις σχετικές δαπάνες διανομής, οπότε πληροί το σύνολο των κριτηρίων του σημείου 2.4 των κατευθυντηρίων γραμμών.

44 Η Επιτροπή αντικρούει αυτές τις αιτιάσεις. Υπενθυμίζει ότι στην προσβαλλόμενη απόφαση τόνισε ότι οι δραστηριότητες της SF προσήγγιζαν μάλλον στην πραγματική εργασία του διανομέα παρά στην εργασία του αναλαμβάνοντος στην πράξη τη διανομή, διότι η SF:

— διασφαλίζει την απευθείας διανομή,

— προγραμματίζει την εξέλιξη της περιόδου εμπορίας,

— αναλαμβάνει τις δαπάνες που συνδέονται άμεσα με την εμπορία και διανομή.

45 Η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι εκτίμησε στο σύνολό τους διάφορους σχετικούς παράγοντες και έλαβε υπόψη την κατανομή του έργου μεταξύ της προσφεύγουσας και της SF, όπως αυτή προκύπτει από τις συμβατικές τους δεσμεύσεις και τα έγγραφα που προσκόμισαν οι σουηδικές αρχές.

46 Η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι δεν μπορεί να χορηγηθεί αυτόματη συνδρομή στους υπεργολάβους. Ο υπεργολάβος απλώς παρέχει στον διανομέα κάποιες υπηρεσίες, όπως η διαχείριση των ταινιών, η μεταφορά τους στις κινηματογραφικές αίθουσες, καθώς και η είσπραξη των εσόδων. Πρόκειται, επομένως, για πρόσωπα που αναλαμβάνουν στην πράξη τη διανομή των ταινιών.

47 Οι κατευθυντήριες γραμμές δεν λαμβάνουν υπόψη τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της κινηματογραφικής διανομής στη γεωγραφική αγορά της Σουηδίας, της Δανίας και της Νορβηγίας. Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι στην εν λόγω αγορά τα πωληθέντα εισιτήρια δεν αποτελούν την πλειοψηφία των εσόδων. Γενικώς, δεν είναι αποδοτική η κτήση των δικαιωμάτων διανομής μιας ταινίας σε μία μόνον από τις χώρες αυτές. Γι' αυτόν τον λόγο, οι διανομείς αποκτούν τα αποκαλούμενα «πολλαπλά» δικαιώματα (κινηματογράφος, τηλεόραση, βίντεο, κ.λπ.) για το σύνολο των χωρών αυτών. Ο κάτοχος τέτοιων δικαιωμάτων που δεν διαθέτει προσωπικώς δίκτυο διανομής στο σύνολο αυτής της επικράτειας αναθέτει σε τρίτον τη διανομή των ταινιών σε τμήμα της επικράτειας. Έτσι, στην παρούσα υπόθεση η προσφεύγουσα, εδρεύουσα στη Δανία, ανέθεσε στην SF, σουηδική εταιρία, τη διανομή των ταινιών στη Νορβηγία και τη Σουηδία.

48 Η SF ανταποκρίνεται καλύτερα στον ορισμό του διανομέα που δίνει το σημείο 2.4 των κατευθυντηρίων γραμμών. Η προσφεύγουσα δεν ανήκει στην ομάδα στην οποία απευθύνεται η αυτόματη συνδρομή. Από τα τέσσερα κριτήρια του σημείου 2.4 των κατευθυντηρίων γραμμών, στην προσφεύγουσα δεν έχει εφαρμογή το κριτήριο βάσει του οποίου ο διανομέας οφείλει «να εξασφαλίζει απευθείας τη διανομή». Συγκε-

κριμένα, η SF συνήπτε όλες τις σχετικές συμβάσεις διανομής και εξοφλούσε όλα τα τιμολόγια. Στο πλαίσιο όμως υπεργολαβίας, είναι σύνηθες τα τιμολόγια να διαβιβάζονται στον κάτοχο των δικαιωμάτων διανομής. Η SF ανέλαβε κάποιο οικονομικό κίνδυνο κατά τη διανομή των εν λόγω ταινιών.

49 Η SF πραγματοποίησε την πραγματική εργασία προγραμματισμού, εμπορίας και διανομής και η δραστηριότητά της είναι γνωστόν ότι υπερέβαινε αυτή του υπεργολάβου. Η αυτονομία που διέθετε η SF για την κατάρτιση του προγράμματος διανομής αποδεικνύει ότι η SF είναι ο διανομέας των εν λόγω ταινιών. Η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι η προσφεύγουσα ενέκρινε τα σχέδια εμπορίας και διανομής που πρότεινε η SF, αλλά ότι η SF λάμβανε όλες τις αποφάσεις και η προσφεύγουσα απλώς ενέκρινε τις προτάσεις της SF.

50 Κατά την Επιτροπή, δεν έχει σημασία το γεγονός ότι η προσφεύγουσα εξοφλούσε τις δαπάνες διανομής στις οποίες υποβαλλόταν η SF. Συγκεκριμένα, το γεγονός αυτό είναι απόρροια πάγιας ρήτρας των συμβάσεων διανομής. Μάλλον επιβεβαιώνει ότι η SF δεν ανελάμβανε απλώς τη διανομή στην πράξη.

51 Πρώτον, όσον αφορά το κριτήριο σχετικά με το βάρος των δαπανών διανομής, το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι η προσφεύγουσα, βάσει της συμβάσεώς της με την SF, ανέλαβε τις δαπάνες διανομής των εν λόγω ταινιών. Πράγματι, από τους όρους της εν λόγω συμβάσεως μεταξύ της προσφεύγουσας και της SF («Cinema Film Distribution Sweden Agreement»), όπως τροποποιήθηκε με συμπληρωματική πράξη της 22ας Σεπτεμβρίου 1998, προκύπτει ότι η SF αρχικά προκαταβάλλει τις σχετικές με τη διανομή των ταινιών στη Σουηδία δαπάνες και στη συνέχεια τις αφαιρεί από το ποσό των εσόδων εκμεταλλεύσεως των ταινιών που καταβάλλει στην προσφεύγουσα. Δυνάμει του άρθρου 3 της εν λόγω συμβάσεως, αν τα έσοδα δεν επαρκούν για την κάλυψη των δαπανών αυτών, προβλέπεται ότι η κάλυψή τους θα γίνει απευθείας από την εταιρία Scanbox Sweden ή με συμψηφισμό με τα έσοδα άλλων ταινιών, τη διανομή των οποίων αναλαμβάνει η SF. Τις λοιπές υπηρεσίες που παρέχει η SF (εμπορική πολιτική, προβολή, κράτηση ταινιών, τιμολόγηση, πρακτικά,

στατιστικές, αντίγραφα), τις οποίες προβλέπει το άρθρο 4 της συμβάσεως διανομής, πληρώνει η προσφεύγουσα με προμήθεια ύψους 15,5 % επί του ποσού των εσόδων. Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η προσφεύγουσα ισχυρίστηκε, χωρίς να αντικρουστεί από την Επιτροπή, ότι δυνάμει αυτών των συμβατικών δεσμεύσεων αναλάμβανε το σύνολο των δαπανών διανομής της SF, επιστρέφοντάς της το σύνολο των δαπανών στις οποίες υπεβλήθη η SF.

52 Όσον αφορά το επιχείρημα της Επιτροπής ότι η ανάληψη των δαπανών είναι απόρροια πάγιας ρήτρας των συμβάσεων διανομής, αρκεί η διαπίστωση ότι το επιχείρημα αυτό, εκτός του ότι δεν αποδεικνύεται, δεν θέτει υπό αμφισβήτηση το γεγονός ότι η προσφεύγουσα πράγματι ανέλαβε το βάρος των δαπανών διανομής. Πρέπει, επομένως, να απορριφθεί.

53 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η Επιτροπή ισχυρίστηκε ότι το στοιχείο ότι η προσφεύγουσα αναλαμβάνει τελικά το κόστος διανομής δεν είναι κρίσιμο, διότι η SF προκαταβάλλει τις δαπάνες διανομής.

54 Το Πρωτοδικείο κρίνει εντούτοις ότι, εφόσον οι δαπάνες που προκαταβάλλει η SF της επιστρέφονται από την προσφεύγουσα, από οικονομικής απόψεως, η προσφεύγουσα βαρύνεται αποκλειστικώς με τις δαπάνες αυτές.

55 Επομένως, η προσφεύγουσα «αναλάμβανε το κόστος διανομής» των εν λόγω ταινιών κατά την έννοια του σημείου 2.4 των κατευθυντηρίων γραμμών. Συνεπώς, η περιλαμβανόμενη στην προσβαλλόμενη απόφαση πρόταση, κατά την οποία στερείται σημασίας το γεγονός ότι η SF αναλαμβάνει εν όλω ή εν μέρει τις δαπάνες διανομής, πάσχει πλάνη εκτιμήσεως.

56 Δεύτερον, όσον αφορά το κριτήριο το σχετικό με την απευθείας διανομή των ταινιών, το Πρωτοδικείο παρατηρεί ότι δεν αμφισβητείται ότι η SF αναλάμβανε στην πράξη τη διανομή των εν λόγω ταινιών στη Σουηδία. Πρέπει να υπογραμμιστεί ότι το σημείο 2.4 των κατευθυντηρίων γραμμών ουδόλως διευκρινίζει την έννοια της φράσεως «διασφαλίζει την απευθείας διανομή». Αντιθέτως, η διάταξη αυτή διευκρινίζει ότι οι υπεργολάβοι ή οι «αναλαμβάνοντες στην πράξη τη διανομή» δεν είναι «διανομείς».

57 Συναφώς, η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι οι δραστηριότητες της SF υπερβαίνουν αυτές που γενικώς ανατίθενται στους αναλαμβάνοντες στην πράξη τη διανομή. Η SF πραγματοποιεί εργασίες προωθήσεως παραπλήσιες προς αυτές που ενθαρρύνει το πρόγραμμα MEDIA II. Η Επιτροπή συνάγει εκ τούτου ότι ο σκοπός των κατευθυντηρίων γραμμών, περισσότερο από το γράμμα τους, επιτάσσει την αναγνώριση της SF ως διανομέα των εν λόγω ταινιών.

58 Το Πρωτοδικείο απορρίπτει αυτές τις αντιρρήσεις της Επιτροπής.

59 Πρώτον, ανεξαρτήτως του βαθμού αυτονομίας της SF, η προσφεύγουσα αναλαμβάνει τον εμπορικό κίνδυνο που προκύπτει από τη διανομή των ταινιών. Ανωτέρω εκτέθηκε ότι η SF δεν βαρύνεται με τις δαπάνες διανομής. Τελικά, η προσφεύγουσα εισπράττει μόνον το απομένον ποσό των εσόδων, κατόπιν αφαιρέσεως των οφειλομένων στην SF ποσών. Για να έχει η προσφεύγουσα κέρδος, πρέπει επιπλέον το εν λόγω απομένον ποσό να υπερβαίνει το κόστος κτήσεως των δικαιωμάτων διανομής των ταινιών. Οι εν λόγω όμως δαπάνες συνιστούν την κύρια δαπάνη σχετικά με τη διανομή και αντικατοπτρίζουν έτσι το μέτρο του εμπορικού κινδύνου που αναλαμβάνει η προσφεύγουσα. Σύμφωνα με τα πληροφοριακά στοιχεία που προσκόμισε η προσφεύγουσα απαντώντας στις ερωτήσεις του Πρωτοδικείου και τα λοιπά στοιχεία της δικογραφίας, το κόστος κτήσεως από την προσφεύγουσα των δικαιωμάτων διανομής υπερβαίνει κατά 60 % το σύνολο των δαπανών και προμηθειών που έλαβε η SF.

60 Δεύτερον, η δραστηριότητα της προσφεύγουσας συνάδει προς τον σκοπό του συστήματος αυτόματης συνδρομής, που συνίσταται στην ενθάρρυνση της διανομής των ευρωπαϊκών ταινιών εκτός της χώρας προελεύσεώς τους. Η αυτόματη συνδρομή απευθύνεται στους διανομείς και όχι στους επιφορτισμένους με τον προγραμματισμό και την εκμετάλλευση των κινηματογραφικών αιθουσών.

61 Οι επικρίσεις της Επιτροπής σχετικά με τον ασυνήθιστο χαρακτήρα της εν λόγω διανομής δεν θέτουν υπό αμφισβήτηση τα στοιχεία αυτά. Καίτοι είναι δυνατόν η μορφή της συνεργασίας που ορίστηκε συμβατικώς μεταξύ των επιχειρήσεων αυτών να διαφέρει από τη μορφή στην οποία έχουν συνηθίσει οι υπηρεσίες της Επιτροπής, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι τα παραδείγματα σχέσεων μεταξύ διανομέα και υπεργολάβου που παρουσίασε η Επιτροπή κατά τη συζήτηση (παράρτημα Ζ του υπομνήματος αντικρούσεως) αφορούν μόνον τις σχέσεις μεταξύ διανομέων και υπεργολάβων εντός του ιδίου κράτους μέλους. Στην παρούσα υπόθεση, οι συμβατικές σχέσεις μεταξύ της προσφεύγουσας και της SF καθορίζονται κυρίως από το γεγονός ότι οι εταιρίες αυτές εδρεύουν σε δύο κράτη μέλη. Η προσφεύγουσα δεν διαθέτει αίθουσες στη Σουηδία και επιχειρεί, επομένως, να χρησιμοποιήσει τις υπηρεσίες μιας εταιρίας που εκμεταλλεύεται κινηματογραφικές αίθουσες σ' αυτό το κράτος μέλος. Πρόκειται, επομένως, για παράδειγμα «διεθνικής διανομής ευρωπαϊκών ταινιών», η ενθάρρυνση του οποίου είναι στόχος του προγράμματος MEDIA II.

62 Συνεπώς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η προσφεύγουσα, παρά τις εργασίες που πραγματοποιεί η SF, εξασφαλίζει «την απευθείας διανομή» των εν λόγω ταινιών κατά την έννοια του σημείου 2.4 των κατευθυντηρίων γραμμών και η SF παρεμβαίνει μόνον ως υπεργολάβος.

63 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η περιλαμβανόμενη στην προσβαλλόμενη απόφαση πρόταση, κατά την οποία η SF διένειμε απευθείας τις ταινίες στη Σουηδία, πάσχει πλάνη εκτιμήσεως.

64 Τρίτον, όσον αφορά το κριτήριο σχετικά με τη διαπραγμάτευση των ημερομηνιών προβολής των ταινιών σε κινηματογραφικές αίθουσες, η προσφεύγουσα αμφισβητεί τον ισχυρισμό ότι η SF διαπραγματεύτηκε την ημερομηνία προβολής των ταινιών και

άσκησε τις δραστηριότητες διανομής του σημείου 2.3 των κατευθυντηρίων γραμμών. Ισχυρίζεται ότι οι προτάσεις της SF για τις ημερομηνίες προβολής των ταινιών υπέκειντο στην έγκρισή της. Η SF δεν διέθετε, επομένως, αυτόνομη ή αποκλειστική αρμοδιότητα επί του θέματος.

65 Η Επιτροπή ισχυρίζεται, στην ουσία, ότι το δικαίωμα αρνησικυρίας που διέθετε η προσφεύγουσα ως προς τις προτάσεις που υπέβαλε η SF για την εμπορία των ταινιών και τις ημερομηνίες πρώτης προβολής τους δεν μπορεί να ερμηνευθεί ως απόδειξη του ενεργού ρόλου της προσφεύγουσας στη διανομή των ταινιών.

66 Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι το σημείο 2.4 των κατευθυντηρίων γραμμών δεν απαιτεί η ημερομηνία πρώτης προβολής να καθορίζεται άμεσα και αποκλειστικά από τον διανομέα: αρκεί ο διανομέας να «διαπραγματεύεται» αυτή την ημερομηνία.

67 Στην παρούσα υπόθεση, οι διατάξεις της συμβάσεως μεταξύ της προσφεύγουσας και της SF δεν διευκρινίζουν ποιος από τους δύο, η προσφεύγουσα ή η SF, καθόριζε τις ημερομηνίες προβολής στις κινηματογραφικές αίθουσες. Εντούτοις, από τη δικογραφία προκύπτει ότι η SF, όταν υπέβαλε στην προσφεύγουσα προς έγκριση μια «στρατηγική μάρκετινγκ» παρείχε πληροφορίες για την ημερομηνία προβολής των ταινιών. Επομένως, η SF υπέβαλλε προς έγκριση στην προσφεύγουσα την ημερομηνία προβολής στις κινηματογραφικές αίθουσες στο πλαίσιο του σχεδίου εμπορίας. Η προσφεύγουσα, ακριβώς επειδή δεν εδρεύει στη Σουηδία, βασίζεται στη γνώμη τοπικού υπεργολάβου για τον καθορισμό των ημερομηνιών προβολής των ταινιών. Η προσφεύγουσα, εδρεύουσα στη Δανία, δεν γνωρίζει εξίσου καλά με την SF τη σουηδική αγορά και της αναθέτει να υποβάλλει προτάσεις για την ημερομηνία προβολής, ανάλογα με τη φύση της εν λόγω ταινίας και τις ανταγωνιστικές εκδηλώσεις. Έτσι, για παράδειγμα, η SF πρότεινε να ταυτιστεί η ημερομηνία πρώτης προβολής της ταινίας «The Ninth Gate» με την επίσκεψη του σκηνοθέτη της στο κινηματογραφικό φεστιβάλ της Στοκχόλμης. Υπ' αυτές τις συνθήκες, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η προσφεύγουσα διαπραγματεύτηκε με την SF τις ημερομηνίες προβολής στις κινηματογραφικές αίθουσες, κατά την έννοια του σημείου 2.4 των κατευθυντηρίων γραμμών.

68 Συνεπώς, η προσβαλλόμενη απόφαση, καθόσον τονίζει ότι η SF «διαπραγματεύτηκε τις ημερομηνίες προβολής των ταινιών στις κινηματογραφικές αίθουσες», πάσχει πλάνη εκτιμήσεως.

69 Ενόψει των προεκτεθέντων, συνάγεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει πλάνη εκτιμήσεως, όσον αφορά την εφαρμογή των κριτηρίων επιλεξιμότητας μιας επιχειρήσεως κινηματογραφικής διανομής για την αυτόματη συνδρομή, όπως ορίζονται με τις κατευθυντήριες γραμμές. Η Επιτροπή απέρριψε την αίτηση ενδεχόμενης χρηματοοικονομικής συνδρομής της προσφεύγουσας, διότι μόνον η SF μπορούσε να θεωρηθεί επιλέξιμος διανομέας, χωρίς να έχει αποδείξει επαρκώς ότι η SF, και όχι η προσφεύγουσα, πληρούσε τα κριτήρια που ορίζει το σημείο 2.4 των κατευθυντηρίων γραμμών.

70 Επομένως, πρέπει να γίνει δεκτός ο λόγος ακυρώσεως που αντλείται από την πλάνη εκτιμήσεως και να ακυρωθεί η απόφαση, χωρίς να είναι αναγκαίο να εξεταστούν οι λοιποί λόγοι ακυρώσεως και οι αιτιάσεις που προβάλλει η προσφεύγουσα.

Επί των δικαστικών εξόδων

71 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα. Δεδομένου ότι η Επιτροπή ηττήθηκε και η προσφεύγουσα ζήτησε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση την καταδίκη της Επιτροπής στα δικαστικά έξοδα, η Επιτροπή πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά της έξοδα καθώς και στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (πέμπτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) **Ακυρώνει την απόφαση της Επιτροπής της 30ής Ιουνίου 2000, με την οποία η Επιτροπή αρνήθηκε να αναγνωρίσει την επιλεξιμότητα της προσφεύγουσας για το πρόγραμμα ενθαρρύνσεως της αναπτύξεως και διανομής των ευρωπαϊκών οπτικοακουστικών έργων (MEDIA II — Ανάπτυξη και Διανομή) (1996-2000).**

2) **Η Επιτροπή φέρει τα δικά της δικαστικά έξοδα και τα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας.**

Cooke García-Valdecasas Lindh

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 15 Οκτωβρίου 2002.

Ο Γραμματέας

H. Jung

Ο Πρόεδρος

R. García-Valdecasas